

د اِسْتَرِ كِتَاب

د مَلِكِه وَشْتِي د اِخْسَوِيْرِس بادشاهِ خِلافِ بَغاوتِ كُول

١-٢) د فارس په مرکزی ښار سوسه کښې اِخْسَوِيْرِس بادشاه د خپل شاهي تخت د هندوستان نه تر ايتھوپيا پورې په يو سل او اوويشتو صوبو باندې حکومت کولو. ٣) د هغه د بادشاهي په درېم کال هغه خپلو ټولو آفسرانو او وزيرانو له يوه لويه مېلمستيا وکړه. د فارس او د مادي فوجي آفسران هم موجود وو او داسې د صوبو حکمرانان او عزتمند سپري هم موجود وو. ٤) په پوره شپږو مياشتو کښې هغه د شان او شوکت او عظمت سره د شاهي دربار د ټول دولت نمائش وکړو. ٥) د هغې نه پس، بادشاه ټولو خلقو ته د سوسه په مرکزی ښار کښې يوه لويه مېلمستيا وکړه، چې مالداره او غريبانان په کښې يو شان شامل وو. دا مېلمستيا پوره يوه هفته جاري وه او دا د شاهي محل په باغونو کښې شوې وه. ٦) دربار د آسماني رنگ او د سپين رنگ د مالوچو جوړو شوو پردو باندې ښائسته کړې شوې وو، د سنگ مرمر په ستنو باندې د سپينو زرو د کړو سره د کاسني رنگ د ښې لټې د مزو سره تړلې شوې وې. د سرو زرو او سپينو زرو کټونه په دربار کښې اېښودې شوي وو، د دربار فرش د سپين سنگ مرمر، سور قيمتي کاني، د ځلېدونکي ملغلرو او د آسماني رنگ د فيروزو نه جوړ شوې وو. ٧) د سرو زرو په پيالو کښې شراب ورکول چې هره يوه پيالي به د بلې په شان نه وه او بادشاه به په شاهي ميو کښې د سخاوت نه کار

اخستلو. (۸) د شرابو په څښلو کښې حد مقرر نه وو، بادشاه
 د محل نوکرانو له حکم ورکړې وو چې د هر چا زړه چې
 څومره غواړی نو هغه څښلې شی. (۹) هم په دې دوران
 کښې، د شاهي محل دننه ملکه وشتی د ښځو دپاره مېلمستیا
 کړې وه. (۱۰) د خپلې مېلمستیا په اوومه ورځ باندې بادشاه
 په نشه کښې وو او ښه په سور کښې وو، نو هغه اووه
 خصیان راوغوښتل کوم چې د هغه ذاتی خدمتگاران وو،
 مهومان، بزتا، خربونا، بگتا، ابگتا، زتار او کرکس. (۱۱)
 بادشاه هغوی ته حکم وکړو چې ملکه وشتی دننه راولی چې
 شاهي تاج یې په سر وی. ملکه یوه ښائسته ښځه وه او بادشاه
 غوښتل چې د هغې حسن آفسرانو او خپلو ټولو مېلمنو ته
 وښائی. (۱۲) خو کله چې خدمتگارانو ملکه وشتی ته د بادشاه
 د حکم په حقله ووئیل، نو هغې د راتلو نه انکار وکړو. نو په
 دې باندې بادشاه د غصې نه تک سور شو. (۱۳) نو دا د
 بادشاهانو رواج وو چې د قانون او حکمونو د سوالونو په
 حقله یې د ماهرانو رایې معلوموله، نو هغه خپل هغه مشیران
 راوغوښتل، چې هغوی ته به پته وه چې څه کول په کار دی.
 (۱۴) کوم مشیران به چې بادشاه له ورتلل نو هغه کارشینا،
 شتر، ادماتا، ترسیس، مرس، مرسنا او مموکان وو، دا اووه د
 فارس او مادی هغه آفسران وو چې په بادشاهي کښې یې د
 ټولو نه اوچتې مرتبې لرلې. (۱۵) بادشاه دې سړو ته ووئیل،
 ”ما، یعنی اخسویرس بادشاه، خپل خصیان د یو حکم سره
 ملکه وشتی ته ولېږل او هغې د دې حکم د منلو نه انکار
 وکړو. قانون د دې په حقله څه وائی چې مونږ د هغې سره
 څه وکړو؟“ (۱۶) نو مموکان بادشاه او د هغه آفسرانو ته
 ووئیل، ”ملکه وشتی نه صرف د بادشاه بې عزتی کړې ده بلکې

هغې د آفسرانو او د ټول قوم بې عزتی یې کړې ده. (۱۷) د

بادشاهی هره یوه بنځه چې خبر شی چې ملکه خه کړی دی

نو هغه به خپل خاوند ته سپک کتل شروع کړی. هغوی به

وایی چې اخسویرس بادشاه ملکه وشتی له حکم ورکړو چې

راشه، خو هغې انکار وکړو. (۱۸) نن چې د فارس او مادی د

شاهی آفسرانو بنځې د ملکه د دې کار نه خبر شی نو هغوی

به هم د خپلو خاوندانو سره هم دغه شان د بې عزتی سلوک

کوی او داسې به دا معامله پوره خرابه شی. (۱۹) بادشاه

سلامت، که ستا رضا وی، نو شاهي فرمان جاری کړه چې

وشتی دې بیا هیڅکله د بادشاه په مخکښې نه حاضرېږی. دا

حکم وکړه چې دا د فارس او مادی په قانون کښې ولیکلے

شی، نو داسې به هیڅوک هم دا نه شی بدلولے. بیا د هغې د

ملکه عهده د هغې نه زیاتې حقدارې بنځې له ورکړه. (۲۰) کله

چې ستا د دې فرمان پته په دې لویه بادشاهی کښې ولگی، نو

هره بنځه به د خپل خاوند بڼه عزت کوی، که هغه مالداره

وی او که غریب وی. (۲۱) د بادشاه او د هغه د وزیرانو دا

خبره خوښه شوه او مموکان چې کومه مشوره ورکړې وه نو

بادشاه هم هغه شان وکړل. (۲۲) هغه هرې شاهي صوبې ته د

هغه صوبې په ژبه او رسم الخط کښې یو پېغام ولېږلو، چې په

کښې وئیلے شوی ؤو چې هر یو خاوند به د خپل کور مشری

کوی.

د اِستَر ملکه جوړېدل

۲ (۱) وروستو، کله چې د بادشاه غصه سره شوې وه، نو

هغه بیا هم د وشتی د عمل او د هغې خلاف د فرمان په حقله

سوچ کولو. (۲) نو د بادشاه خادمانو هغه له مشوره ورکړه،
 ”مونږ به ستا دپاره یو څو بنائسته ناواده شوې پېغلې ولټوو.
 (۳) ته د بادشاهۍ په هره یوه صوبه کښې آفسران مقرر کړه
 او هغوی له حکم ورکړه چې هغوی ټولې بنائسته پېغلې په
 مرکزی ښار سوسه کښې ستا د زاناؤ ځای ته راوړي. هیجا
 څوک چې د بادشاه د زاناؤ مشر دے او خصی دے هغه به
 د هغوی خیال ساتی او د هغوی د سنگار بندویست به کوی.
 (۴) نو چې کومه پېغله ستا پېره خوبه شی نو هغه بوځه او
 د وشتی په ځای یې خپله ملکه جوړه کړه.“ نو بادشاه ووئیل
 چې دا یوه ښه مشوره ده، نو هغه په دې خبره باندې عمل
 وکړو. (۵) په هغه وخت کښې هلته په سوسه کښې یو یهودی
 اوسېدو چې نوم یې مردکی وو او هغه د یائیر زوی وو، هغه د
 بنیامین د قبیلې وو او د قیس او سمعی د اولاد نه وو. (۶)
 کله چې د بابل بادشاه نبوکدنصر د یهوداه بادشاه یهوایکین د
 یروشلم نه بابل ملک ته بوتلو، د قېدیانو یوه ډله هم ورسره
 وه، او مردکی هم په هغوی کښې وو. (۷) د هغه یوه د تره
 لور اِستَر وه، چې د هغې عبرانې نوم هدسا وو، هغه یوه
 بنائسته پېغله وه او ښه کره وپړه یې وو. د هغې د مور او پلار
 د مرگ نه پس، مردکی هغه اخستې وه او د خپلې لور په توگه
 یې راوستې وه. (۸) کله چې بادشاه خپل نوې فرمان جاری
 کړو او پیرې پېغلې سوسه ته راوستلې شوې، نو اِستَر هم په
 هغوی کښې وه. هغه هم په شاهي محل کښې هیجا ته حواله
 شوه، کوم چې د بادشاه د زاناؤ د ځای مشر وو. (۹) د
 هیجا اِستَر خوبه شوه او هغه پرې مهربانه شو. هغه
 سمدستی د هغې د سنگار او د خاص خوراک بندویست
 وکړو. هغه ورله د بادشاه د زاناؤ په ځای کښې د ټولو نه ښه

ڄائ وركڀرو او د هغڀ د خدمت دپاره پڀ اووۂ پڀغلي مقررڀ
 ڪرڀ چڀ د شاهي محل نه په خصوصي توگه خوبڀ ڪرڀ
 شوڀ وڀ. (۱۰) نو د مردڪي د نصيحت په وجه، اِسٽر خپل
 قوم او خاندان پٽ ساتلے وو. (۱۱) مردڪي به هره ورځ د
 بادشاه د بنڄو د ڄائ نه بهر د دڀ دپاره گرڄڀدو راگرڄڀدو
 چڀ د دڀ پته ولگوي چڀ اِسٽر ڄنگه ده او په هغڀ باندڀ ڄۂ
 ڪڀري. (۱۲) د بنڄو سنگار يو ڪال جاري وو، د خوشبودار
 چڀر د تڀلو مالش شڀر مياشتي او د خاص خوشبو او تڀلو
 مالش نورڀ شڀر مياشتي جاري وو. د هغڀ نه پس، هره يوه
 پڀغله به وار په وار اخسوڀرس بادشاه له بوتلے شوه. (۱۳)
 ڪله چڀ هغه به د بادشاه د بنڄو ڄائ نه محل ته تله، نو چڀ
 هغڀ به ڄنگه جامڀ غوڀنتلي نو هغه به پڀ اغوستي. (۱۴)
 داسي به وشو چڀ ڪله به هغه هلته د ماڀنام تلله او په ورڀسي
 سحر به هغه د بادشاه د بنڄو يو بل ڄائ ته بوتلے شوه او
 شعشجز خصي د هغڀ خيال ساتلو، چڀ ڪوم د بادشاه د
 وينڄو مشر وو. هغه به تر هغڀ پورڀ بيا بادشاه له نه ورتله
 ترڄو چڀ بادشاه به پڀ ڀڀۂ خوشحاله ڪرے نه وو او بادشاه
 به هغه په نوم رابللي نه وه. (۱۵) نو هغه وخت راغلو چڀ اِسٽر
 بادشاه له لارہ شي. اِسٽر د ابي خپل لور او د مردڪي د ترۂ
 لور وه، چڀ مردڪي هغه د خپلي لور په توگه اخستي وه. ڪله
 چڀ د هغڀ وار راغلو، نو هغڀ هم هغه جامڀ اغوستي وڀ د
 ڪومو مشوره چڀ د بادشاه د بنڄو د ڪور مشر هيجا نومي
 خصي له وركڀري وه، اِسٽر چڀ چا هم ليدله نو د هغه به
 خوبڀدله. (۱۶) نو د اخسوڀرس د بادشاهي په اوؤم ڪال، په
 لسمه مياشت يعني د طيبت په مياشت ڪڀڀي، اِسٽر شاهي
 محل ته اخسوڀرس بادشاه ته راوستلے شوه. (۱۷) اِسٽر د

بادشاه د نورو ټولو پېغلو نه زياته خوبه شوه، نو ځكه يې هغې له زړه او مينه وركړه. هغه شاهي تاج وړ په سر كړو او د وشتي په ځاي يې ملكه جوړه كړه. (۱۸) بيا بادشاه د استر د درناوي دپاره يوه لويه مېلمستيا وكړه او خپلو ټولو افسرانو او وزيرانو له يې دعوت وركړو. هغه د ټولې بادشاهي دپاره په هغه ورځ د چټي اعلان وكړو او هر چا له يې قيمتي تحفي وركړې.

مردکی د بادشاه ژوند بچ کوی

(۱۹) په دې دوران كښې بادشاه مردکی د محل افسر مقرر كړې وو. (۲۰) استر تر اوسه پورې خپل قوم او خاندان پټ ساتلې وو، لكه څنگه چې مردکی ورته وئيلي وو. او څنگه چې هغې په ماشوموالي كښې د مردکی خبره منله اوس يې هم منله. (۲۱) په هغه وخت كښې چې مردکی په محل كښې دفتر ونيولو، بگتان او ترش، د محل دوه هغه خصيانو كومو چې د اخسويرس بادشاه كوټو ته د ننوتلو د ځاي څوكيداري كوله، هغوي د بادشاه خلاف شول او د هغه د وژلو منصوبه يې جوړه كړه. (۲۲) خو مردکی د دې منصوبي نه خبر شو او دا خبر يې ملكه استر ته ورسولو. بيا هغې بادشاه ته ووييل چې مردکی زه د دې نه خبر كړې يم. (۲۳) كله چې د منصوبي تفتيش وشو او پته ولگېده چې هغه خبر رښتيا وو، نو هغوي په دار باندې ځورند كړې شول. بادشاه حكم وكړو چې دا واقعه دې د شاهي تاريخ په كتاب كښې وليكلې شي.

د همان د يهوديانو د تباہ کولو منصوبه جوړول

۳

۱) خه موده وروستو اخسویرس بادشاه همان نومې

سړی له ترقی ورکړه او د وزیرانو مشر یې جوړ کړو. همان د

اجاج د قوم همداتا زوی وو. ۲) بادشاه خپلو ټولو آفسرانو

له حکم ورکړو چې همان ته د عزت نه ټیټېږئ، خو مردکی یې

عزت نه کولو او نه ورته ټیټېدو. ۳) نورو شاهي آفسرانو د

هغه نه ټپوس وکړو چې، "ته د بادشاه د حکم نافرمانی ولې

کوې؟" ۴) هغوی به هره ورځ ورته وئیل، خو هغه به ورته

غوږ نه نیولو. هغه به وئیل، "زه همان ته نه شم ټیټېدلې ځکه

چې زه یهودی یم." نو هغوی همان د دې نه خبر کړو، هغوی

غوښتل چې وگوری چې هغه به د مردکی دا رویه برداشت

کړی که نه. ۵) کله چې همان ته پته ولگېده چې مردکې

هغه ته د عزت نه نه ټیټېږی نو همان سخت غصه شو، ۶)

او کله چې خبر شو چې مردکې یهودی دے، نو همان دا

فېصله وکړه چې هغه به نه صرف مردکی له سزا ورکوی

بلکې هغه دا منصوبه هم جوړه کړه چې د فارس په بادشاهي

کښې هر یو یهودی ووژنی. ۷) د اخسویرس بادشاه د

حکومت په دولسم کال، په ورومبې میاشت یعنی د نسان په

میاشت، همان حکم وکړو چې پوریم یعنی پچه دې واچولې

شی چې دا معلومه کړی چې د دې منصوبې دپاره صحیح

میاشت کومه یوه ده. نو د دولسمې میاشتې یعنی د ادر

میاشتې دیارلسمه ورځ خوبه کړې شوه. ۸) نو همان د

بادشاه په مخکښې حاضر شو او ورته یې وئیل، "ستا په

ټوله بادشاهي کښې د خلقو یو قسم نسل خور دے او دا په

هره صوبه کښې موندلې شی. هغوی داسې رواجونه کوی

چي هغه د نورو ټولو خلقو په شان نه دی. د دې نه علاوه، هغوی د بادشاهی قانون هم نه منی، نو دا ستا دپاره د فائدي خبره نه ده چي هغوی برداشت کړي. ﴿٩﴾ بادشاه سلامت، که ستا رضا وی، نو یو فرمان جاری کړه چي هغوی دې ووژلې شی. که تا داسې وکړل، نو زه به د بادشاهی د انتظام دپاره د درې لاکه او څلوېښتو زرو کپلو نه زیات سپین زر په شاهي خزانه کښي کېږدم. ﴿١٠﴾ بادشاه خپله هغه گوتمه وویستله، چي هغه به په سرکاری فرمان باندې د مهر لگولو دپاره استعمالېدله او دا یې د یهودیانو دشمن د همداتا زوی همان له ورکړه چي دې د اجاج د اولاد نه وو. ﴿١١﴾ بادشاه همان ته وویل، ”سپین زر ځان سره کړه او د خلقو سره هم هغسې وکړه څنگه چي دې زړه غواړي.“ ﴿١٢﴾ نو د وپرومبي میاشتي په دیارلسمه ورځ باندې همان د بادشاه منشیان راوغوښتل او یو فرمان یې جاری کړو چي د هرې صوبې په ژبه او رسم الخط کښي دې د دې ترجمه وشي او ټولو حکمرانانو، حاکمانو او آفسرانو ته دې ولېږلې شی. دا فرمان د اخسویرس بادشاه په نوم جاری شو او د هغه د گوتمې مهر ورباندې لگېدلې وو. ﴿١٣﴾ پېغام رسونکو دا فرمان د بادشاهی هرې صوبې ته یووړو. په دې کښي دا خبرې لیکلې شوې وې چي صرف په هغه ورځ یعنی د ادر میاشتي په دیارلسمه ورځ باندې دې ټول یهودیان، ځوانان، بوډاگان، ښځې او ماشومان ووژلې شی. هغوی دې د بې رحمۍ سره حلال کړې شی او چي هغوی څه لری نو هغه ترې نه واخلي. ﴿١٤﴾ د دې فرمان د خبرو نه د هرې صوبې خلق ځکه خبرول په کار وو، چي کله هغه ورځ راشي نو چي هر یو کس ورته تیار وی. ﴿١٥﴾ د بادشاه د حکم په مطابق هغه فرمان د سوسه په مرکزی ښار

کبني خلقو ته ورسولے شو او پيغام رسونکو دا خبر نورو
 صوبو ته يورپو. په کوم وخت کبني چي د سوسه بنار په
 گډوډي کبني اچولے شو نو بادشاه او همان شرابو څښلو ته
 ناست ؤو.

د مردکی اِستَر نه مدد غوښتل

۴ (۱) کله چي مردکے د هغه هر څه نه خبر شو چي څه
 شوي ؤو، نو هغه د خفگان نه خپلي جامي وشلولې. بيا هغه د
 ټاټ جامي واغوستلې، سر يې په اير وپټ کړو، په بنار کبني
 روان شو او تر هغې پورې يې په چغو چغو او بد بد ژړل، (۲)
 چي د محل دروازي ته ورسېدو. هغه دننه ځکه لانه رو چي د
 ټاټ په جامو کبني دننه د تلو اجازت نه وو. (۳) په ټولو
 صوبو کبني، چرته هم چي د بادشاه د فرمان پته لگېدلې وه،
 نو هلته يهوديانو په چغو چغو ژړل. هغوي روژه ونيوله، ژړا او
 وير يې کولو او پېرو کسانو د ټاټ جامي اغوستې وې او سر
 يې په اير وپټ کړې وو. (۴) کله چي د اِستَر بنځو
 خدمتگارانو او خصيانو اِستَر ته ووييل چي مردکی څه کول،
 نو هغه سخته پرېشانه شوه. نو هغې مردکی له څه جامي
 ولېږلې چي د ټاټ جامو په ځاي يې واغوندي، خو هغه به نه
 اخستلې. (۵) بيا هغې هټاک راوغوښتلو، هغه يو خصي وو
 چي بادشاه د هغې نوکر کړې وو او هغې هغه ته وفرمائيل
 چي مردکی له لار شه او د دې پته ولگوه چي څه مسئله ده
 چي هغه دومره غمژن دے. (۶) هټاک د محل د دروازي
 مخامخ د بنار چوک ته مردکی له لارو. (۷) مردکی ورته ټوله
 قيصه بيان کړه او دا يې هم ورته ووييل چي که ټول يهوديان

ووژلے شول نو همان په شاهي خزانه کښې د څومره پېسو د
 کښودو وعده کړې ده. (۸) هغه هټاک له د هغه فرمان يو
 نقل ورکړو چې کوم په سوسه کښې جاري شوې وو، چې په
 هغې کښې د يهوديانو د تباھي حکم وو. مردکی هټاک ته
 ووئيل چې دا اِستَر له يوسه او اِستَر د حالاتو نه خبر کړه او
 هغې ته ووايه چې لاره شي او بادشاه ته دا سوال زاری وکړي
 چې د هغې په خلقو رحم وکړي. (۹) نو هټاک د مردکی د
 پېغام سره اِستَر له راواپس شو، (۱۰) او اِستَر هغه له دا پېغام
 ورکړو چې مردکی له پي يوسه، (۱۱) ”که هر څوک، سرې يا
 بنځه، د دعوت نه بغير دننه د بادشاه دربار ته لاړ شي، نو هغه
 کس به وژلې شي، دا يو قانون دې، د بادشاه د مشيرانو نه
 واخله په صوبو کښې د خلقو پورې هر يو کس د دې نه خبر
 دې. د دې قانون نه د بچ کېدو صرف يوه لار ده، که بادشاه
 يو کس ته خپله د سرو زرو امسا اوږده کړي، نو د هغه کس
 ژوند به بچ شي. خو د دې يوه مياشت وشوه چې بادشاه زه
 راغوښتې نه يم.“ (۱۲) کله چې مردکی ته د اِستَر پېغام ملاو
 شو، (۱۳) نو هغه اِستَر ته دا پېغام ولېږلو، ”داسې مه وايه چې
 په ټولو يهوديانو کښې به صرف ته بچ شي ولې چې ته په
 شاهي محل کښې يې. (۱۴) که ته په داسې وخت کښې هم
 خاموشه پاتې شوې، نو د يو بل ځای نه به د يهوديانو دپاره
 مدد راشي او هغوئ به بچ شي، خو ته به مړه شي او ستا د
 پلار خاندان به ختم شي. د دې نه څوک خبر دی کېدې شي
 چې ته هم د دې وخت دپاره ملکه جوړه شوې يې.“ (۱۵)
 اِستَر مردکی له دا جواب ولېږلو، (۱۶) ”لار شه او په سوسه
 کښې ټول يهوديان په يو ځای راغونډ کړه، روژه ونيسې او
 زما دپاره دُعا وکړئ. درې ورځې او درې شپې هيڅ خوراک

څښاک مۀ کوی. زۀ او زما ځدمتگارې به هم ستاسو په شان روژه ونیسو. د هغې نه پس به بیا زۀ بادشاه له لاره شم، اگر چې دا د قانون خلاف ورزی ده. خو که د داسې کولو په وجه زۀ مرم، نو مړه دې شم.“ (۱۷) نو بیا مردکی لارو او هغه هر څۀ یې وکړل چې اِستَر ورته وئیلی ؤو.

د اِستَر، د بادشاه او همان مېلمستیا کول

۵ (۱) د روژې په درېمه ورځ اِستَر شاهي لباس واغوستلو، لاره او د محل په دننې دربار کښې د تخت کوتې ته مخامخ ودرېدله. بادشاه دننه وو او د محل دروازې ته مخامخ په شاهي تخت ناست وو. (۲) کله چې بادشاه وکتل چې مَلِکۀ اِستَر دننه په دربار کښې ولاړه وه، نو بادشاه په هغې باندې مهربانه شو او هغۀ خپله د سرو زرو امسا وراوړده کړه. بیا اِستَر ورنزدې شوه او د امسا سر له یې لاس وروړو. (۳) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”مَلِکۀ اِستَر خبره څۀ ده؟ ما ته ووايه چې تۀ څۀ غواړې، تۀ که زما نیمه بادشاهي هم وغواړې نو تا ته به ملاو شی.“ (۴) اِستَر ورته په جواب کښې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی، نو زۀ دا دعوت درکوم چې تۀ او همان زما مېلمانۀ شی په هغه مېلمستیا کښې چې ما تاسو دپاره کړې ده.“ (۵) بادشاه همان له حُکم ورکړو چې زر راشی، نو چې داسې دوی د اِستَر مېلمانۀ شی. نو بادشاه او همان د اِستَر مېلمستیا له لارل. (۶) د میو څښلو په وخت بادشاه د هغې نه تپوس وکړو، ”ما ته ووايه چې تۀ څۀ غواړې، نو تا ته به هغه ملاو شی. زۀ به ستا درخواست منظور کړم، تر دې پورې که تۀ

زما نیمه بادشاهی هم وغوارې. (۷) اِستَر ورته وفرمائیل چې، (۸) ”بادشاه سلامت، کټه ته په ما مهربانه شې او زما عرض منظور کړې، نو زه غوارم چې ته او همان سبا زما په یوه بله مېلمستیا کښې مېلمانه شئ چې زه به یې تاسو دپاره تیاروم. او سبا به درته ووايم چې زه څه غوارم.“

د همان د مردکی د وژلو منصوبه جوړول

(۹) کله چې همان د مېلمستیا نه لاړو نو هغه خوشحاله او ښه په سر کښې وو. خو بیا هغه مردکې ولیدو چې د محل د دروازې په خوله کښې وو او کله چې هغه تېرېدو نو مردکې ورته پانه څېدو او نه ورباندې د هغه رعب څه اثر وکړو، نو همان ورته سخت غصه شو. (۱۰) خو همان خپل ځان قابو کړو او کور ته لاړو. بیا هغه خپلو دوستانو له دعوت ورکړو چې کور ته یې راشی او خپلې ښځې زرش ته یې ووئیل چې د هغوی سره شریکه شی. (۱۱) نو هغه ورته لافې وهلې، چې دے څومره مالداره دے او څومره پېر زامن یې دی او بادشاه هغه له څومره اوچت مقام ورکړے دے او چې هغه د بادشاه د نورو ټولو آفسرانو نه څومره زیات اهم دے. (۱۲) همان وئیل، ”د دې نه علاوه، ملکه اِستَر زما او د بادشاه نه بغېر بل هیچا له دعوت نه دے ورکړے، او سبا هغې ما له بیا سره د بادشاه دعوت راکړے دے. (۱۳) خو چې ترڅو پورې یهودی مردکې د محل په دروازه کښې ناست وینم نو زما دپاره د دې هیڅ فائده نشته.“ (۱۴) نو د هغه ښځې او خپلو ټولو دوستانو هغه له مشوره ورکړه، ”ته یو پینځویشتم گزه لوړ دار ولې نه جوړوې؟ سبا سحر ته بادشاه ته ووايه چې مردکی په هغې باندې راځوړند کړی، نو بیا به ته ښه په

خوشحالی سره مېلمستيا له لارې شي. “ نو په همان دا خبره
بنه ولگېده، او هغه هم هغه شان دار جوړ کړو.

د بادشاه د مردکی درناوې کول

۶ (۱) هم په هغه شپه بادشاه له خوب نه ورتلو، نو هغه
حکم وکړو چې د بادشاهي د تاريخ کتاب دې راوړې شي او
هغه ته دې ولوستلې شي. (۲) نو چې هغوی کومه حصه
ولوستله په هغې کبني هغه واقعه شامله وه چې مردکی د
بادشاه د وژلو منصوبه څنگه څرگنده کړه او هغه منصوبه
کومه چې بگتان او ترش، د محل دوو هغه خصيانو جوړه
کړې وه، کومو چې د بادشاه د کوټو څوکيداری کوله. (۳)
بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”مونږ د دې په بدل کبني د
مردکی څنگه درناوې کړې دې او څه مو انعام ورکړې
دې؟“ نو د هغه نوکرانو جواب ورکړو، ”د هغه دپاره هيڅ نه
دی شوی.“ (۴) بادشاه تپوس وکړو، ”اوس په دربار کبني
څوک دی؟“ نو همان ايله دربار ته ننوتو، هغه د دې دپاره
راغلي وو چې د بادشاه نه تپوس وکړي چې مردکې په هغه
دار باندې څوړند کړي کوم چې هغه اوس تيار کړې وو. (۵)
نو نوکرانو جواب ورکړو، ”همان په دربار کبني دې.“
بادشاه ورته وويل، ”هغه راپرېږدئ چې دننه راشي.“ (۶) نو
همان راغلو او بادشاه ورته وويل، ”د يو کس نه چې زه
خوشحاله شم نو د هغه څنگه عزت وکړم، زه د دې سړي
دپاره څه وکړم؟“ همان د خپل ځان سره وويل، ”داسې څوک
شته چې بادشاه يې زما نه زيات عزت کول وغواړي؟“ (۷)
(۸) نو هغه بادشاه له جواب ورکړو، ”حکم وکړه چې د دې

سڀري ڊپاره شاهي لباس راوڀرلے شي، هغه چوغي چي ته پي
 په خپله اغوندي. او هغه آس چي تا پرې پخپله سورلي کږي
 وي او په تندي پي شاهي نښه لگېدلي وي. ﴿٩﴾ بيا د خپل
 لوي عزتمند مشر په لاس دې سڀري ته شاهي لباس ورواغونده
 او د ښار په کوڅو کښي پي په آس باندې سور بوځه. کله چي
 هغوي روان وي نو هغه مشر سرے دې دا اعلان کوي چي،
 وگورئ بادشاه چي د چا درناوے کول غواړي نو هغه پي
 داسي عزت کوي. ﴿١٠﴾ بيا بادشاه همان ته ووييل، ”زر شه
 او شاهي لباس واخله او آس بوځه او د مردکي يهودي داسي
 درناوے وکړه. لکه څنگه چي تا مشوره راکړې ده نو د هغي
 په مطابق د هغه ډپاره هغه هر څه وکړه. هغه به د محل د
 دروازي په خوله کښي ناست وويني. ﴿١١﴾ نو همان شاهي
 لباس واخستلو او مردکي ته پي ورواغوستلو او د بادشاه په
 آس پي سور کړو او همان هغه د ښار په کوڅو کښي بوتلو او
 خلقو ته پي اعلان کولو چي، ”وگورئ چي بادشاه د چا
 درناوے کول وغواړي نو هغه پي داسي عزت کوي. ﴿١٢﴾ نو
 مردکے بيا واپس د محل دروازي ته راواپس شو خو په دې
 دوران کښي همان خفه او شرمنده کور ته تېز لاړو. ﴿١٣﴾ هغه
 خپلي ښځي او ټولو دوستانو ته هغه هر څه ووييل چي څه
 شوي و. بيا هغي او د هغه هوبښيارو ملگرو هغه ته ووييل،
 ”په مردکي باندې ستا هيڅ زور نه رسي. هغه يو يهودي دے
 او ځکه ته په هغه باندې برے نه شي موندلے. هغه به خامخا
 تا له شکست درکړي.“

د همان وژل

﴿١٤﴾ کله چي هغوي لا خبرې کولي، نو د محل خصيان

راورسپدل او همان پي د اِستَر مېلمستيا له بوتلو.

۷ (۱) نو بادشاه او همان د اِستَر سره روتی خوړلو له لاپل (۲) او دا دوپم خُل وو. د میو څښلو په وخت بادشاه د هغې نه بیا تپوس وکړو، ”مَلِکِه اِستَر، اوس چې ته زما نه څه هم وغواړې نو تا ته به مِلاو شی. زه به تا له زما نیمه بادشاهی هم درکړم.“ (۳) مَلِکِه اِستَر جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی نو زما دا یو عاجزانه سوال قبول کړه، زما خواهش دا دے چې زما او زما د خلقو ژوند بچ شی. (۴) زه او زما خلق د حلالولو، او ختمولو دپاره خرڅ کړے شوی یو. که مونږ صرف د نوکرانو په حیثیت خرڅ شوے وے، نو زه به خاموش پاتې وے او دا تکلیف به مې نه درکولے.“ (۵) اخسویرس بادشاه د مَلِکِه نه تپوس وکړو، ”د داسې کار کولو جرأت څوک کولے شی؟ هغه سرے چرته دے؟“ (۶) اِستَر جواب ورکړو، ”زمونږ دشمن، ظالم او هغه مکار سرے دا همان دے.“ نو د همان رنگ د بادشاه او مَلِکِه په مخکښې تک زېر شو. (۷) بادشاه په غصه کښې پاڅېدو، د مېلمستیا نه روان شو او د محل باغونو ته بهر لاړو. همان ته پته ولگېده چې بادشاه د هغه د وژلو اراده لری، نو هغه ایسار شو د دې دپاره چې اِستَر ته د خپل ژوند د بچ کولو سوال وکړی. (۸) هغه د مینت زاری دپاره خپل ځان د اِستَر په کټ باندې وروغورزولو نو هم په هغه وخت بادشاه د باغونو نه واپس کوټې ته راغلو او چې دا پې ولیدل نو بادشاه چغه کړه چې، ”دا سرے دلته هم زما په خپل محل کښې زما په وړاندې اِستَر ته لاس وراچوی؟“ بادشاه چې څنگه دا ووئیل نو خصیانو د همان مخ پټ کړو چې قتل کړے شی. (۹) نو د

بادشاه یو خصی، خریونا ووئیل، ”گورئ، همان خو د مردکی د راخوړندولو دپاره په کور کښې پینځویشته گزه اوچت یو دار جوړ کړی دی. بادشاه سلامت، مردکی هغه څوک دی چې چا ستا ژوند بچ کړی وو.“ بادشاه حکم وکړو، ”همان په دې باندې خوړند کړی.“ (۱۰) نو همان په هغه دار باندې خوړند کړی شو کوم چې د مردکی دپاره جوړ شوی وو. او بیا د بادشاه غصه سره شوه.

یهودیانو ته د جنگ کولو حکم ملاوېدل

۸ (۱) هم په هغه وخت اخسویرس بادشاه ملکه استر له د همان ټول جائیداد ورکړو، دا هم هغه همان وو کوم چې د یهودیانو دشمن وو. استر بادشاه ته وفرمائیل چې مردکی د هغې خپلوان دی، نو د هغه وخت نه مردکی ته دا اجازت وو چې د بادشاه حضور ته دننه راشی. (۲) بادشاه خپله هغه گوتمه وویستله چې مهر ورباندې وو او چې کومه یې د همان نه واپس اخستی وه او مردکی له یې ورکړه. استر مردکی د همان د جائیداد مشر جوړ کړو. (۳) نو استر بادشاه له بیا لاره او د هغه په پښو پرېوته، وې ژړل او منت زاری یې ورته وکړه چې د هغه خرابې منصوبې خلاف څه وکړی کومه چې د اجاج اولاد همان د یهودیانو خلاف جوړه کړې ده. (۴) بادشاه هغې ته خپله د سرو زرو امسا بیا ورآرېده کړه، نو هغه ودرېده او وې فرمائیل، (۵) ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی او که تا سره زما فکر وی او دا تا ته ښه ښکاری، نو مهربانی وکړه چې دا فرمان جاری کړه چې د همان په حکم باندې دې عمل نه کیري، دا هغه حکم وو چې د اجاج قبیلې د

همداتا زوئ همان د ټولو يهوديانو د وژلو دپاره ورکړې وو. (٦) که دا افت زما په خلقو باندې راشي او چې زما خپلوان وژلې شي نو بيا زه دا څنگه برداشت کولې شم؟ (٧) بيا اخسويرس بادشاه ملکه استر او مردکی يهودی ته ووئيل، "گورئ، ما همان د يهوديانو خلاف د منصوبې په وجه پهانسی کړې دے او ما استر له د هغه جائيداد هم ورکړې دے. (٨) خو د بادشاه په نوم چې کوم فرمان جاری شوے وی او په هغې باندې شاهي مهر لگولے شوے وی نو هغه نه واپس کيږي. خو يهوديانو ته هغه څه ليکلے شی څه چې ستاسو زړه غواړي، او دا زما په نوم ليکلے شی او شاهي مهر ورباندې ولگولے شی." (٩) نو د درېمې مياشتې يعنې د سيوان د مياشتې په درويشتمه ورځ داسې وشول. مردکی د بادشاه منشيان راوغوښتل او يهوديانو، حکمرانانو، وزيرانو او د هندوستان نه واخله تر ايتھوپيا پورې د يو سل او اوويشتو صوبو آفسرانو ته يې خطونه وليکل. خطونه هرې صوبې ته په خپله ژبه او رسم الخط کښې او يهوديانو ته په خپله ژبه او رسم الخط کښې ليکلے شوی ؤو. (١٠) مردکی خطونه د اخسويرس بادشاه د طرف نه ليکلي ؤو او په دې باندې يې شاهي مهر لگولے وو. دا په هغه تېزو آسونو باندې سوارو کسانو په ذريعه رسولے شوی ؤو چې کوم آسونه د بادشاه دپاره ساتلے شوی ؤو. (١١) په دې خطونو کښې دا تفصيل وو چې بادشاه به په هر ښار کښې يهوديانو له دا اجازت ورکړي چې د خپلو ځانونو د حفاظت دپاره متحد شي. که د يو قوم فوجيان په هره يوه صوبه کښې په يهودی سپرو باندې، د هغوی بچو او ښځو باندې حمله وکړي، نو يهوديان به هم ورباندې حمله کوي او حمله کوونکی به تباہ کړي، هغوی دې

تر آخري کس پورې ووژني او د هغوی هر څه دې لوټ کړي. (۱۲) دا فرمان د فارس په ټول سلطنت کښې په هغه ورځ عملی کولې شو چې کومه د یهودیانو د وژلو دپاره مقرره وه، دا د دولسمې یعنی د ادر میاشتي دیارلسمه ورځ وه. (۱۳) د دې قانونی اعلان شوی وو او په هره صوبه کښې هر څوک د دې نه خبر ؤو، نو چې کله هغه ورځ راشي نو یهودیان به د دشمن نه د بدل اخستلو دپاره تیار وی. (۱۴) د بادشاه په حکم په شاهي آسونو سواره پېغام وړونکی تېز لاړل. هغه فرمان په مرکزی ښار سوسه کښې هم جاری شوی وو. (۱۵) مردکې د محل نه لاړو چې شاهي لباس یعنی آسمانی او سپین رنگ جامې، د کاسنی رنگ د مهینې لټې یوه چوغه یې اغوستې وه او د سرو زرو یو زبردست تاج یې په سر وو. بیا د سوسه کوڅې د لاسونو د پرقاری او د خوشحالی د چغو نه ډکې شوې. (۱۶) یهودیانو خوشحالی، راحت، خدا او عزت محسوسولو. (۱۷) هر ښار او هرې صوبې ته هم چې د بادشاه فرمان ورسېدو، نو یهودیان خوشحاله ؤو. هغوی مېلمستیا او جشن وکړو. او په هغوی کښې نور ډېر خلق په دې وجه یهودیان شول، ځکه چې د یهودیانو نه یرېدل.

د یهودیانو خپل دشمنان تباہ کول

۹ (۱) د ادر میاشتي دیارلسمه ورځ راغله، دا هغه ورځ وه چې په دې باندې شاهي فرمان عملی کول ؤو، هغه ورځ چې د یهودیانو دشمنانو دا امید لرلو چې یهودیان به د خپل طاقت لاندې راوړی. خو یهودیانو ورباندې فتح وموندله. (۲) د

اخسویرس په ټوله بادشاهی کښې یهودیان په خپلو ښارونو
 کښې د هغه چا خلاف یو شول چا چې په هغوی د حملې
 کوشش کولو. د هر ځای خلق د هغوی نه یرېدل او هیچا د
 هغوی مقابله نه شوه کولې. (۳) د صوبو ټولو آفسرانو،
 حکمرانانو، وزیرانو او شاهي نمائندگانو د یهودیانو مدد په دې
 وجه وکړو چې هغوی د مردکی نه یرېدل. (۴) په ټوله
 بادشاهی کښې دا ښه مشهوره وه چې مردکی اوس په محل
 کښې یو تکره سرې وو او نور هم تکره کېدو. (۵) نو په هغه
 ورځو کښې یهودیانو خپل دشمنان په تورو ووژل او نیست او
 نابود یې کړل. او چا چې د یهودیانو نه نفرت کولو د هغوی
 سره یې د خپلې مرضی په مطابق عمل وکړو. (۶) د سوسه
 په مرکزی ښار کښې یهودیانو پینځه سوه کسان ووژل. (۷)
 ۱۰. همان د همداتا زوی چې د یهودیانو دشمن وو د هغه لس
 زامن هم په کښې وژلې شوی وو، چې نومونه یې دا دی،
 پرشنداتا، دلفون، اسپاتا، پوراتا، ادلیاه، اردتا، پرمشتا،
 اریسی، اردی او ویزاتا، دا ټول مړه شول خو لوټ مار ونه
 شو. (۱۱) هم په هغه ورځ بادشاه خبر کړې شو چې په سوسه
 کښې څومره کسان وژلې شوی دی. (۱۲) بیا بادشاه ملکه
 استر ته وویل، ”صرف د سوسه په قلعه کښې یهودیانو پینځه
 سوه کسان وژلی دی، چې په دې کښې د همان زامن هم
 شامل دی. چې دلته دومره زیات وژلې شوی دی نو په
 صوبو کښې به څه شوی وی. اوس ته څه غواړې؟ ته ووايه
 که نور څه هم غواړې نو در به کړې شی.“ (۱۳) استر ورته په
 جواب کښې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی،
 نو یهودیانو له سبا په سوسه کښې یو ځل بیا د نن په شان
 اجازت ورکړه. او دا حکم ورکړه چې د همان د لسو زامنو

لاشونه په دار باندې ځورند کړې شې. “ (۱۴) نو بادشاه حکم وکړو چې داسې دې وشي او په سوسه کبني دا فرمان جاري شو. د همان د لسو زامنو لاشونه په دار راځورند کړې شول. (۱۵) د ادر مياشتې په څوارلسمه ورځ د سوسه يهوديان يو ځل بيا يو ځای شول او په بناړ کبني يې درې سوه نور کسان ووژل. خو هغوی بيا هم څه لوټ مار ونه کړو. (۱۶) يهوديان په صوبو کبني هم د خپلو ځانونو د حفاظت دپاره راغونډ شول. هغوی د خپلو دشمنانو نه داسې ځانونه خلاص کړل چې پينځه اويا زره يې هغه کسان ووژل چا چې د هغوی نه نفرت کولو. خو هغوی لوټ مار ونه کړو. (۱۷) دا د ادر د مياشتې په ديارلسمه ورځ باندې وشول. په ورپسې ورځ يعنې په څوارلسمه ورځ باندې نور قتلونه ونه شول او هغوی په دې ورځ د خوشحالی نه يې مېلمستيا وکړه. (۱۸) خو د سوسه يهوديانو پينځلسمه ورځ د چټي ورځ وگرځوله، ځکه چې هغوی په ديارلسمه او څوارلسمه ورځ باندې خپل دشمنان وژلي وو او په پينځلسمه ورځ يې وژل بس کړی وو. (۱۹) نو په دې وجه هغه يهوديان کوم چې په کلو کبني اوسپړي هغوی د ادر د مياشتې په څوارلسمه ورځ د خوشحالی چټي کوی، په دې وخت باندې هغوی مېلمستيا کوی او يو بل له د خوراک دپاره تحفي ورکوی.

د پوريم اختر

(۲۰) مردکی دا واقعي ليکلي وې او د فارس په ټول سلطنت کبني نژدې او لرې ټولو يهوديانو له يې خطونه لېرلی وو، (۲۱) هغوی ته يې وئيلي وو چې هر کال د ادر مياشتې په څوارلسمه او پينځلسمه ورځ اختر کوئ. (۲۲) دا هغه ورځې

وې چې په هغې باندې يهوديانو د خپلو دشمنانو نه ځانونه
 خلاص کړل، دا هغه مياشت وه چې د غم او د خفگان وخت
 نه په خدا او خوشحالی باندې بدله شوې وه. هغوی ته وئيلې
 شوی ؤو چې په دې ورځو باندې خوشحالی او مېلمستيا
 وکړئ او يو بل او غريبانانو له د خوراک دپاره تحفي ورکړئ.
 ۲۳ نو يهوديانو د مردکی په اصولو باندې عمل وکړو او دا
 اختر د هر کال رواج جوړ شو. ۲۴ د همداتا زوی همان چې
 د اجاج د اولاد نه وو او د يهوديانو دشمن وو، هغه پچه
 واچوله چې دا پوريم بللې شوه، دا د دې دپاره وه چې د
 يهوديانو د تباهي ورځ معلومه کړي، هغه دا منصوبه جوړه
 کړې وه چې هغوی صفا ختم کړي. ۲۵ خو استر بادشاه له
 لاره او بادشاه د دې نتيجې سره يو ليکلې فرمان جاري کړو
 چې همان د يهوديانو دپاره کومه منصوبه جوړه کړې وه نو
 هغه ورته اولته راوگرځېده او هغه او د هغه زامن په دار باندې
 پهانسي کړې شول. ۲۶ نو ځکه هغې ته د پوريم اختر وائي،
 پخوا زمانه کښې به دا لفظ د پچي اچولو دپاره استعمالېدو. د
 مردکی د خطونو په وجه او د هغه هر څه په وجه چې په
 هغوی شوی ؤو، ۲۷ يهوديانو د خپلو ځانونو، د خپل اولاد
 او د هغه چا دپاره دا اصول جوړ کړو چې څوک يهودی شي،
 نو هر کال به په صحيح وخت باندې دا دوه ورځې په
 باقاعدگي سره د مردکی د اصولو په مطابق مناووی. ۲۸ دا
 فېصله شوې وه چې د يهوديانو د خاندان راتلونکې هر يو
 نسل چې په هره صوبه يا ښار کښې وي په راتلونکي ټولو
 وختونو کښې به د پوريم دا ورځې يادې ساتي او دا ورځې به
 مناووی. ۲۹ بيا د ابی خېل لور ملکه استر هم، د مردکی سره
 يو خط وليکلو او چې مردکی کوم خط د پوريم په باره کښې

مخکښې لیکلې وو د هغې د تصدیق دپاره هغې خپل ټول لیکلې اختیار هم شامل کړو. (۳۰) دا خط د ټولو یهودیانو دپاره وو او د دې نقلونه د فارس سلطنت ټولو یو سل او اوویشو صوبو ته لېږلې شوی ؤو. په دې کښې د یهودیانو خبر او امن غوښتې شوې وو (۳۱) او هغوی او د هغوی اولاد ته یې دا نصیحت کړې وو چې په صحیح وخت باندې د پوریم ورځې هم هغه شان مناو کړی، لکه څنگه چې هغوی د روژو د نیولو او د غم د وخت اصول خپل کړی دی. د دې حکم مردکی او ملکه استر دواړو کړې وو. (۳۲) د استر هغه حکم کوم چې د پوریم د اصولو پوره کېدل وو هغه په یو کتاب کښې لیکلې شوې وو.

د اخسویرس او مردکی شان او شوکت

۱۰ (۱) اخسویرس بادشاه د خپلې بادشاهۍ نه د سمندر د غاړې پورې محصلو اخستلو. (۲) هغه چې کوم لوی او عجیبه کارونه کړی ؤو او هم داسې هغه ټوله قیصه چې هغه مردکی له د اوچتې عهدې ترقی څنگه ورکړه، دا د فارس او مادی د بادشاهانو د تاریخ په کتاب کښې لیکلې شوی دی. (۳) مردکی یهودی په عهده کښې په بادشاه پسې دویم کس وو. د خپلو یهودیانو هغه ډېر خوښ وو او ډېر عزتمند وو. هغه د خپلو خلقو د فائدې دپاره او د ټولو یهودیانو د گټې دپاره کار کولو.